

Arrest

nr. 104 061 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 5 september 1985 geboren te Mamou. U heeft steeds in Conakry gewoond. Eerst in de wijk Carrière, in de gemeente Matam en vanaf 1993 in de wijk G'Bessia, samen met uw ouders. U heeft uw lyceum afgewerkt en uw baccalaureaat (BAC) behaald. Vervolgens bent u aan universitaire studies begonnen. Van kleins af aan werd u gezegd dat u met Mamadou, uw neef, zou trouwen. In november-december 2010 werd echter duidelijk dat u niet met hem zou kunnen huwen omdat hij iemand anders had zwanger gemaakt. Hierdoor vonden uw ouders en de vader van Mamadou hem geen geschikte huwelijkspartner meer. U heeft uw universitaire studie in de economie stopgezet eind april 2012 omdat u toen werd geconfronteerd met uw gedwongen huwelijk. Op 23 april 2012 heeft u van uw moeder vernomen dat uw vader van plan was om u uit te huwelijken aan Karamoko (B.), een oudere, beroemde man met

veel aanzien die bovendien ook Maraboe is. U heeft onmiddellijk uw ongenoegen laten blijken aan uw moeder en u heeft uw vriendin, Adama (H.S.) hiervan op de hoogte gebracht. Uw vader heeft het nakende huwelijk op 27 april 2012 bevestigd toen Karamoko (B.) bij jullie thuis was en samen met uw vader had gegeten. Op 29 april 2012, toen u aanwezig was op het trouwfeest van uw nicht, werd u geconfronteerd met één van de vrouwen van Karamoko (B.) alsook met één van zijn dochters. Ze waarschuwen u dat u niet welkom bent in hun huis. Uzelf was het helemaal niet eens met het huwelijk dat voor u werd gepland en contacteerde uw vriendin Adama. U heeft dit tevens met uw broer besproken die u erop wees dat heel de familie afhankelijk is van de financiële steun van Karamoko (B.) die een gevolg zou zijn van uw huwelijk met hem. U was zeer ongelukkig over deze situatie. Op 5 mei 2012 was er een familiebijeenkomst. Iedereen van uw familie was het eens met dit huwelijk en er werd een trouwdatum geprikt. U kwam te weten dat u op 13 mei zou moeten trouwen. U contacteerde uw vriendin nogmaals. Adama gaf toen aan dat ze iemand kende, tante Mariama, die u kon helpen. Op zaterdag 12 mei zag u een kans om van bij uw familie te ontsnappen en u nam contact op met uw vriendin, Adama, die u kon meenemen en bij tante Mariama kon brengen. U verbleef bij tante Mariama van 12 mei 2012 tot 5 juni 2012. Tante Mariama had uw vlucht geregeld en deze ook betaald. Op 5 juni nam u het vliegtuig van Conakry naar België alwaar u 's anderdaags toekwam. Op 8 juni 2012 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een medisch attest dat bevestigt dat u besnijdenis type I heeft ondergaan (dd 31/08/2012 door dr. BORA) en twee verklaringen van 'exil' dat u aldaar op consultatie bent gegaan op 29 november 2012 en 30 januari 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest dat uw vader, moeder en broer u gaan mishandelen en dat u met Karamoko (B.) zal moeten trouwen. U heeft zich immers verzet en u bent gevlucht om niet te moeten trouwen met Karamoko (B.).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het **profiel dat u van uzelf tracht te schetsen** niet aannemelijk is.

Zo doet u nu eens voor dat u de dochter bent van een **streng gelovig** man om later verklaringen af te leggen die daarmee inconsistent zijn. U mocht van uw vader bijvoorbeeld niet meer met Mamadou trouwen omdat hij iemand anders had zwanger gemaakt en Mamadou daarom een slechte moslim is. (zie gehoor CGVS, p 21) Opmerkelijk is hierbij wel dat uw vader u daarentegen wel gedwongen zou uithuwelijken aan een man die reeds vier vrouwen heeft en waarbij u dus de vijfde vrouw zou worden (zie gehoor CGVS, p 19) terwijl u duidelijk wist dat een man slechts vier vrouwen mag hebben volgens de Koran (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze bepaling in de Koran, stuurt u uw verklaring plots bij en zegt u dat u (...) had gehoord dat één van zijn vrouwen is weggestuurd en dat u niet weet of ze zijn gescheiden maar dat hij wel vier vrouwen heeft gehad. (zie gehoor CGVS, p 19) Er werd u echter uitdrukkelijk gevraagd hoeveel vrouwen Karamoko (B.) heeft en de hoeveelste vrouw u zou worden. (zie gehoor CGVS, p 19). Tevens verklaarde u ook bij de DVZ dat u zijn vijfde vrouw zou worden. (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, dd 11/06/2012, p3) Gezien het belang dat uw vader blijkbaar hecht aan het feit dat u met een goede moslim zou trouwen, is het niet aannemelijk dat u niet precies op de hoogte zou zijn van het aantal vrouwen, laat staan van de stand van zaken in een eventuele scheiding van uw toekomstige man.

Daarenboven wilt u laten blijken dat u uit een **traditioneel** gezin afkomstig bent. Zo blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat uw vader iemand is die vindt dat vrouwen moeten thuisblijven en niet mogen werken en dat mannen moeten werken en voor het geld zorgen. (zie gehoor CGVS, p 20) Dit is echter een zeer opmerkelijke zienswijze van iemand als uw vader, gezien uw vader al geruime tijd (toen u nog op het lyceum zat) failliet is gegaan en dat hij sinds dan niet meer heeft gewerkt. (zie gehoor CGVS, p 6, 20) Uw ouders gaven u bovendien wel, als vrouw in een land waar 72% van de vrouwen geen enkele vorm van onderwijs genoten (zie informatie in uw administratief dossier), de kans om universitaire studies te volgen, (zie gehoor CGVS, p 3) terwijl ze ook zeer duidelijk zijn over het feit dat 'er wordt gestudeerd om te gaan werken'. (zie gehoor CGVS, p 23) Indien een vrouw volgens uw vader, zoals u verklaarde, alleen moet thuisblijven en niet moet instaan om geld te verdienen, is het opmerkelijk dat u universitaire studies mocht aangaan en uw ouders hierin geïnvesteerd hebben, gezien deze studies toch alleen zouden dienen om te gaan werken (iets wat voor u dus niet gepland was).

Over de financiering van uw studies legt u verder tegenstrijdige verklaringen af en verklaart u enerzijds dat Mamadou alles heeft betaald. (zie gehoor CGVS, p 4) Verder in uw verklaringen nuanceert u dit door te verklaren dat uw ouders en Mamadou uw studies financierden (zie gehoor CGVS, p 19) om dan tenslotte te zeggen dat sinds november-december 2010 uw ouders, uw vader, uw studies volledig

heeft betaald. (zie gehoor CGVS, p 23) Indien 'vrouwen niet mogen werken' is het zeer verwonderlijk dat hij uw universitaire studies (mede-)financiert. We stellen bovendien vast dat u oorspronkelijk verklaart dat u niet onmiddellijk geslaagd was voor het ingangsexamen en daarna wel en dat u dan met uw universitaire studies bent begonnen. (zie gehoor CGVS, p 4) Later blijkt echter dat u nooit bent geslaagd voor het examen en dat uw ouders hebben 'geregeld'(betaald) dat u aan de universiteit zou kunnen starten. (zie gehoor CGVS, p 18) Heel dit proces heeft een drietal jaar geduurd waarbij u in tussentijd **niets** heeft gedaan. (zie gehoor CGVS, p 18) Indien u werkelijk was voorbestemd om met Mamadou te trouwen (zie gehoor CGVS, p 17) en indien u wachtte totdat hij klaar zou zijn voor het huwelijk (zie gehoor CGVS, p 17) is het zeer merkwaardig dat uw vader u gedurende deze periode gewoon laat wachten. Indien uw vader werkelijk wilde dat u zou trouwen, zou hij zijn jongere broer, de vader van Mamadou, (zie gehoor CGVS, p 17) en Mamadou zelf reeds vroeger hebben aangemoedigd om met u te trouwen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw vader reeds vroeger op een voltrekking van het huwelijk met Mamadou zou hebben aangedrongen. U haalt enkel aan dat Mamadou het zou zeggen als hij er helemaal klaar voor was (zie gehoor CGVS, p. 17). Indien u uit een familie zou komen die enkel rekening houdt met de tradities en geen rekening houdt met de wil van de betrokkenen, is het niet aannemelijk dat de 'verloving' zo lang aansleepte, tot Mamadou zich 'helemaal klaar voelde' voor het huwelijk. Immers, toen u 25 jaar was was u nog steeds niet gehuwd met Mamadou, hoewel u reeds van sinds u kind was wist dat u met hem zou moeten trouwen. Pas nadat u 25 jaar oud was kwam uit dat Mamadou een andere vrouw had zwanger gemaakt. Dat u op uw 25e nog steeds niet met Mamadou was getrouwd is opmerkelijk in een land waar slechts 3% van de vrouwen op die leeftijd nog niet gehuwd zijn (zie informatie in uw administratief dossier), zeker aangezien er wel degelijk een huwelijkskandidaat was die op dat moment nog goedgekeurd was door de families.

U poogt uw vader tevens te bestempelen als een **streng** persoon. (zie gehoor CGVS, p 20) Voor iemand met deze eigenschap moet opgemerkt worden dat u toch nog kon genieten van bepaalde vrijheden. Zo had u een telefoon en kon u o.a. gemakkelijk contact opnemen met uw vriendin Adama. (zie gehoor CGVS, p 14) Het was blijkbaar ook geen probleem dat uw vriendin op bezoek kwam bij u thuis. (zie gehoor CGVS, p 16) en u kreeg blijkbaar ook voldoende vrijheid om het trouweest van uw nicht te verlaten wanneer u daar zin in had. (zie gehoor CGVS, p 15)

Al deze feiten maken dat het profiel dat u tracht te schetsen als zijnde opgegroeid in een streng, traditioneel en gelovig gezin weinig stand houden.

Vervolgens slaagt u er niet in om het **gedwongen huwelijk met Karamoko (B.)** aannemelijk te maken.

U beweert dat u op 23 april 2012 voor het eerst te horen kreeg dat u zou moeten trouwen met Karamoko (B.), een oude man (zie gehoor CGVS, p 13). U was toen bezig aan uw **3de jaar (voorlaatste jaar) in de economie aan de universiteit** (zie gehoor CGVS, p 3-4) en u was **toen 27 jaar**. U ging naar de universiteit te **Conakry**, alwaar u ook steeds heeft gewoond. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat "(...), le mariage forcé est un phénomène devenu marginal et quasiment inexistant en milieu urbain. Il touche principalement **les filles très jeunes**, vivant en **milieu rural**, issues de **familles attachées aux traditions**" (zie SRB, « Guinée – Le mariage », Cedoca, april 2012, p. 12) **Uit voorgaande blijkt dat dit profiel duidelijk niet op u van toepassing is.**

U had op deze leeftijd geen huwelijkskandidaat meer aangezien u verklaarde dat de man die voor u was voorbestemd om mee te trouwen, uw neef Mamadou, in ongenade was gevallen bij uw vader en de vader van Mamadou omdat hij iemand anders zou hebben zwanger gemaakt. (zie gehoor CGVS, p 14) Sinds november-december 2010 waren jullie hiervan op de hoogte. Gevraagd of er dan sindsdien nog gezocht werd naar een andere man voor u verklaart u merkwaardig genoeg **te denken van wel** en er eigenlijk zeker van te zijn omdat ze u anders niet zouden gevraagd hebben met de oude man te trouwen (zie gehoor CGVS, p.23). Dit antwoord is merkwaardig aangezien u nochtans voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u **andere huwelijkskandidaten eerder hebt afgeslagen** omdat u verder wou studeren (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, dd. 11/6/2012, p. 3). Aangezien u verklaarde reeds sinds u kind was geweten te hebben dat u met Mamadou zou huwen en aangezien u verklaarde dat u deze kandidaten weigerde omwille van uw studies (en niet omdat u reeds aan Mamadou was beloofd), kan besloten worden dat het hier dus huwelijkskandidaten betrof die voorgesteld werden nadat Mamadou uit beeld verdween. Het is dan ook merkwaardig dat u naar deze voorgestelde huwelijkskandidaten helemaal niet verwijst als er gepeild wordt naar andere mogelijke echtgenoten die voor u gezocht werden. Bovendien blijkt uit deze verklaring voor de DVZ duidelijk dat u zelf (omwille van uw studies) huwelijkskandidaten **kon** weigeren. Wat trouwens nog meer merkwaardig is in uw verklaringen is dat u voor de DVZ dan weer helemaal geen melding maakt van Mamadou en wat er met hem gebeurde, terwijl dit toch een belangrijk element in uw asielrelaas is. U haalt tijdens het gehoor voor de DVZ zelfs aan dat u het huwelijk met de oude man wel moest aanvaarden omdat u er de juiste leeftijd voor had. Uit boven aangehaalde informatie blijkt echter dat u de 'normale' huwelijksleeftijd in Guinee reeds overschreed en u verklaarde nu net dat de reden daarvoor

is dat uw huwelijk met Mamadou, dat reeds lang geleden geregeld was, niet doorging. In dat opzicht mocht toch van u verwacht worden dat u van Mamadou zeker melding had gemaakt in plaats van te stellen dat u 'de juiste leeftijd' had voor een huwelijk.

Al deze vaststellingen laten toe te concluderen dat aan uw verklaringen betreffende uw gedwongen huwelijk geen geloof kan gehecht worden.

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen niet dat het ontvluchten van uw land van herkomst en het vragen van internationale bescherming, de enige optie voor u was om aan Karamoko (B.) te ontsnappen.

U beweert dat u het geluk had om hulp te krijgen van iemand die actief was in de sensibilisering van jongeren rond 'gedwongen huwelijk', tante Mariama. (zie gehoor CGVS, p 12) Wanneer u wordt gevraagd voor welke organisatie ze werkt, verklaart u echter dat u het niet weet. (zie gehoor CGVS, p 17) Bovendien blijkt dat de enige raad die u kende die tante Mariama tijdens sensibiliseringscampagnes zou geven is dat er moet gepraat worden met de ouders. (zie gehoor CGVS, p 26) Het is zeer verwonderlijk dat ze dit niet heeft gedaan in uw geval. (zie gehoor CGVS, p 27) Het is merkwaardig dat ze haar eigen raadgevingen niet opvolgt. Daarenboven is het onvoorstelbaar dat u geen enkele organisatie kent die opkomt voor de rechten van de vrouw (zie gehoor CGVS, p 27), zeker gezien u haast één maand bij tante Mariama heeft gewoond. (zie gehoor CGVS, p 18) Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Conakry verschillende organisaties bestaan die de rechten van de vrouwen verdedigen (ook in het geval van gedwongen huwelijk). Deze organisaties werken samen met de autoriteiten en bieden juridische bijstand aan vrouwen die dit wensen. Bovendien voeren zij informatie- en sensibilisatiecampagnes in samenwerking met de autoriteiten, de media en internationale organisaties, zodat het niet aannemelijk is dat u nog nooit van hun bestaan zou hebben gehoord, zoals u beweerde (zie SRB, « Guinée – Le mariage », Cedoca, april 2012, p. 16). De vaststelling dat u, gezien uw leeftijd, opleidingsniveau en uw onmiddellijk contact met iemand uit dergelijke hulporganisatie, niet op de hoogte bent van deze mogelijkheden, tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw gedwongen huwelijk en de problemen die u daardoor had aan, aangezien **hieruit kan worden afgeleid dat u zich blijkbaar nooit in een situatie bevond waarin u hulp van dergelijke organisaties nodig had.**

Tenslotte werd er tijdens uw gehoor op het CGVS opgemerkt dat u verklaarde bij de DVZ dat u twee broers had (zie document samenstelling van familie, 4 broer en zussen van zelfde vader en zelfde moeder dd 11/06/2012) terwijl u tijdens het interview bij het CGVS nog een bijkomende broer opsomt. (zie gehoor CGVS, p 8) Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat er bij de DVZ alleen naar 'oudere broers' werd gevraagd, en geen jongere (zie gehoor CGVS, p 17). Er dient opgemerkt te worden dat u een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en u bij de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten in uw verklaringen vermeld staan en u zelfs uitdrukkelijk heeft vermeld dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het invullen van de vragenlijst goed is verlopen (zie gehoor CGVS, p 2). Indien uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet correct zouden zijn weergegeven, verhinderde u dit niet dat u zich middels een derde inlichtte omtrent hetgeen werd genoteerd teneinde eventuele foute vermeldingen aan te kaarten op het gehoor bij het Commissariaat-generaal.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u sommige verklaringen bijstuurt naargelang de vragen van de protection officer. Zo verklaart u initieel op de vraag of u een geboorteakte, identiteitskaart, paspoort of rijbewijs had in Guinee dat u alleen een geboorteakte had. Wanneer de protection officer nog eens vraagt of u naast de geboorteakte nog een ander document had in Guinee, zegt u uiteindelijk dat u ook een identiteitskaart had. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer u dan werd geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, dat u ook over een paspoort beschikte (zie verklaring DVZ, n°21) beaamt u dit. (zie gehoor CGVS, p 10) Uw verklaring dat Mamadou dit zou hebben aangevraagd, wanneer u nog in het lyceum zat is weinig aannemelijk. (zie gehoor CGVS, p 10) Vooreerst gezien de beperkte geldigheid van een paspoort, maar ook gezien de specifieke aanvraagprocedures (en kosten) die hiermee gepaard gaan is het vreemd dat een man, met wie u voor de duidelijkheid niet gehuwd was en die daar blijkbaar ook niet klaar voor was, voor u een paspoort zou aanvragen zonder een doel voor ogen (zie gehoor CGVS, p 10).

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

U legt een **medisch attest** (dd 31/08/2012 door dr BORA) voor dat vermeldt dat u een besnijdenis van type I heeft ondergaan. Gezien u deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt en dienaangaande geen toekomstige vrees aanhaalt, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Guinée geen sprake is van herbesnijdenis van een volwassen vrouw die het voorwerp was van een besnijdenis van type I.

Derhalve zijn er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (zie SRB, 'Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)', mei 2012, update augustus 2012, september 2012, Cedoca, p12). Wat betreft de NB onderaan het attest in verband met herinfibulatie kan vooreerst worden opgemerkt dat dit geen betrekking heeft op u, aangezien de arts vermeldt dat u een besnijdenis type I heeft ondergaan, waarbij herinfibulatie niet aan de orde is. Bovendien kan worden opgemerkt dat de arts zijn bevoegdheid te buiten gaat door het risico op herinfibulatie (indien van toepassing) te beoordelen.

Vervolgens legt u ook twee verklaringen neer dat u op consultatie bent gegaan bij 'Exil'. Deze documenten bevestigen dat u naar de afspraak bent geweest, maar geven geen bijkomende informatie omtrent uw asielrelaas. Hierbij moet ook worden vermeld dat de advocaat een doorverwijzing vroeg naar de Psy-support cel van het CGVS. De Psy-support cel op het CGVS staat in voor het onderzoeken van psychische klachten aangebracht door de asielzoeker in het kader van de behandeling van hun asielaanvraag. Dit onderzoek wordt, indien noodzakelijk, uitgevoerd op verzoek van de protection officer, diens supervisor of de geografische coördinator op grond van elementen aanwezig in uw administratief dossier of specifiek door u of uw raadsman aangebracht. Tijdens het gehoor zijn er echter geen vaststellingen gedaan die dit bijkomende onderzoek zouden verantwoorden. Uit het gehoorverslag blijkt ook duidelijk dat u in staat was op alle vragen op een duidelijke manier te antwoorden. Het stond u daarenboven vrij om u te laten onderzoeken door een psycholoog of psychiater en diens bevindingen voor te leggen aan de commissaris-generaal.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB, "Guinee: Situatie op het vlak van de veiligheid", Cedoca, dd. 10 september 2012, toegevoegd aan het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster argumenteert dat niemand het schandalig of ongelovig vindt dat een oudere man, die tevens maraboet is, méér dan vier vrouwen heeft als hij geld en autoriteit heeft. Verzoekster was tevens niet op de hoogte hoe het precies zat met het aantal vrouwen omdat één van hen was weggestuurd.

Inzake het voorgenomen huwelijk met Mamadou voert verzoekster aan dat hij als voorwaarde had gesteld dat hij zijn studies zou hebben beëindigd én dat zijn vrouw (verzoekster) ook een universitair diploma moest halen vooraleer te huwen. Het voorgenomen huwelijk werd niet mogelijk omdat Mamadou iemand anders had zwanger gemaakt en uit de familie werd gebannen, dienvolgens kon verzoeksters vader zijn traditionele visie doorzetten.

Verzoekster stelt dat het hebben van een mobiele telefoon normaal is in de 21ste eeuw, dat zij deze kreeg van de ouders van Mamadou; hetzelfde geldt voor een vriendin die thuis mocht langskomen. Verzoekster had wel weinig inspraak in fundamentele kwesties, zeker omdat zij op 27-jarige leeftijd ongehuwd was en haar vader een goede kandidaat had gevonden.

Verzoekster betwist dat de landeninformatie geldt ten aanzien van haar persoon en verwijst hiervoor naar haar persoonlijke situatie.

Verzoekster stelt dat er een misverstand was over andere huwelijkskandidaten; dit betreft personen die geen officiële stappen hebben ondernomen.

Inzake het feit dat ze nooit de bescherming heeft ingeroepen van organisaties voert zij aan dat zij slechts op 23 april iets verneemt over het huwelijk dat gepland is op 13 mei 2012. Het is niet evident om initiatief te verwachten van een jonge vrouw die tot haar 27^e totaal afhankelijk heeft geleefd binnen haar familie.

Verzoekster begrijpt de pertinentie van de opmerking niet inzake haar broers en documenten.

Verzoekster onderneemt in België stappen die zij in Guinee niet kon doen inzake rechten van vrouwen.

Verzoekster heeft geen subsidiaire bescherming gevraagd omwille van artikel 48/4, §2, c), hoogstens op basis van artikel 48/4, §2, b).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.3. Verzoekster verklaarde op het CGVS dat zij op jonge leeftijd beloofd was aan Mamadou (gehoor CGVS, p.17, p.21), dat ze lang wachtte om te trouwen omdat ze aan Mamadou was beloofd (p.18), dat Mamadou haar studies meebetaalde (p.19) maar dat ze niet meer met hem mocht trouwen nadat hij een meisje had zwanger gemaakt (p.22) hetgeen ze te weten kwam in oktober-november 2010 (p.24). In het verzoekschrift argumenteert verzoekster dat Mamadou onder meer als voorwaarde voor het huwelijk had gesteld dat verzoekster een universitair diploma zou halen. Deze persoon bepaalde aldus verzoeksters leven in aanzienlijke mate, zowel op emotioneel als financieel gebied, en was er door zijn gedrag de oorzaak van dat verzoekster nog niet was gehuwd in 2012. Derhalve is het niet aannemelijk dat verzoekster bij het invullen van de 'Vragenlijst' geen melding maakte van het bestaan van deze persoon (administratief dossier, stuk 10, p.3). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar

vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster een dermate essentieel element als het bestaan van Mamadou, en diens invloed op haar leven, hierin zou hebben vermeld. Voormelde vaststelling ondermijnt verzoeksters credibiliteit.

Inzake het voorgehouden gedwongen huwelijk met de maraboet Karamoko B. blijkt dat verzoekster hiervan in kennis werd gesteld op 23 april 2012 (p.13) en dat er op 5 mei 2012 een familiebijeenkomst was inzake de acceptatie van het huwelijk en om de trouwdatum te bepalen, waarbij deze datum bepaald werd op 13 mei (p.15). Te dezen oordeelt de Raad dat het niet aannemelijk is dat het voordragen van een huwelijkskandidaat, de acceptie door de familie én het huwelijk plaatsvinden in een periode van minder dan vier weken. Dit klemmt des te meer daar de vermeende huwelijkskandidaat een maraboet zou zijn die over veel aanzien beschikt binnen de gemeenschap; derhalve moet aangenomen worden dat aan de huwelijksceremonie meer voorbereidingstijd wordt besteed dan de acht dagen (na de acceptie) die verzoekster voorhoudt. Verzoekster duidt evenmin waarom het huwelijk zo vlug moest doorgaan.

Verweerder oordeelde terecht dat verzoekster aanbracht de vijfde echtgenote te moeten worden van de maraboet en dat deze verklaringen niet te verzoenen zijn met diens geloof en vooraanstaande maatschappelijke positie.

Verzoekster is daarenboven reeds 27 jaar op het ogenblik van het voorgehouden gedwongen huwelijk, hetgeen niet te verzoenen is met de landeninformatie waaruit blijkt dat deze gedwongen huwelijken worden afgesloten op (zeer) jonge leeftijd en zich voordoen buiten de steden (cf. landeninformatie, "Guinee, Le mariage").

Voormelde vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS